

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Leonidi. 365.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ligit, quorum opera linguæ plectrum pul-
fatur. Denique organum quiuis nostrum
est, cum Deo mores suos ac vitam probat,
atque hominum commodis aptus est.

Leonidi. 365.

Cum Iacob, qui futura se dicturum pro-
miserat, præterita tantum filiis suis narra-
ret, contra ea, quæ pollicitus fuerat, haud-
quaquam incedebat: verum Dei digito
sensus ipsius tactus est, eique vtile silenti-
um indictum est. Nam cum futuram ex ipsis
diuinæ dispensationis incarnationem eis
exponere constituisset, eorum, quæ propo-
suerat, obliuione captus est, commutatis
videlicet iis, quæ nondum facta fuerant,
cum iis, quæ iam præterierant. Nam tu
quidem, inquit Deus, cum mentem tanto
mysterio dignam consecutus sis, haud abs-
re tibi quoque ipsius cognitio credita est:
at isti haud patri parem pietatem habituri
sunt.

Eidem. 366.

Quoniam Scripturæ quoque testimo-
nio tibi ea, quæ scripsi, confirmari postu-
las, Esaias, Prophetarum omnium apertis-
simus, cum ipsius Iacob hæsitantiam ani-
mique perplexitatem exponeret, eamque,
in quam inciderat, instituti sermonis in-
terruptionem (dum alia, quam quæ vellet,
loqui iussus est) his verbis vtitur: Ne dicas
Iacob, & quid locutus est Israël, abscondi-
ta est à Domino via mea, & Deus meus
abstulit iudicium, & abscessit à me. Nihil
enim Deus Iacobo, quem charum habue-
rat, eripuit, præter eam, de qua locutus sum,
ipsum ad filios pollicitationem, ob pietatis
reiectionem, quam in ipsis prospiciebat.

Monialibus crebrò in urbem commean-
tibus. 367.

Si nec naturæ pudorem atque ipsam
Monasticam vitam curatis, nec mollitiem
eam, quam ciuitates & oculis, & auri-
bus afferunt, metuitis, nec futuram

ἀνακρέεται πλῆκτρον· καὶ ὄργανον,
ὃ πᾶς εὐλογεῖται ἀνθρώπος, θεῶν εὐάρε-
τος, καὶ ἀνθρώποις εὐάρμοστος.

Λεωνίδῃ. τξε.

Τὰ μέλλοντα λέγειν ὁ Ἰακώβ ὑπο-
σχόμενος, καὶ τὰ φθάσαντα τοῖς υἱοῖς
ἐξηγούμενος, ἔχατόπιν ἐπαγγελίας ἐ-
βάδισεν, ἀλλὰ θεὸς δακτύλῳ ἐψηλα-
φήθη τιμὴν αἰδοῦσιν, καὶ σιγὴν ἐπετάγη
συμφέρουσαν. ὡς θεόμενος γὰρ εἶπεν
αὐτοῖς τιμὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην τῆς
θείας οἰκονομίας σάκκωσιν, λήθην τῶν
βυλευθέντων ὑπέμεινεν, ἀμείψας τοῖς
παρελθόνσι τὰ μήπω γενόμενα. οὐ μὲν
γὰρ φησὶν, ἀξίαν γνώμην τῆ ποσούτε
μυστηρίου κτησόμενος, εἰκότως ὄπι-
σθέντος αὐτῶν καὶ τιμῆν εἰδοῦσιν. οἱ δὲ οὐ
κατάλληλον ἔδειξαν τῷ πατρὶ τιμὴν
εὐσεβείαν.

Τῷ αὐτῷ. τξς.

Εἰ καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν ζη-
τεῖς, τῶν γραφέντων, Ησαίας τῶν προ-
φητῶν ὁ σαφέστατος, τιμὴν ἀπολείπει τῆ
Ἰακώβ ἐξηγούμενος, καὶ ἡν ἐπαθεῖ ἐγγί-
κοπὴν τῆς ὡσεύσεως, ἀλλὰ μὴν βυ-
ληθεῖς, ἀλλὰ δὲ κελευσθεῖς ἔπος φη-
σὶ, μὴ εἴπῃς Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας
Ἰσραὴλ, ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ κυ-
ρίου, καὶ ὁ θεός μου ἀφείλε τιμὴν κρίσιν,
καὶ ἀπέστη ἀπὸ ἐμοῦ. ἔδεν γὰρ τὸν Ἰα-
κώβ ἀφείλετο ὁ ἀγαπήσας θεός, ἢ τιμὴν
ὡς τοῦς υἱέας, ὡς εἶπον, ὑποχέ-
σιν, ἀλλὰ τὴν ὡσεύουμένην αὐτῶν τῆς
εὐσεβείας ἀθέτησιν.

Μοναστρίαις εἰς πόλιν φοιτῶσαις
συχνά. τξζ.

Εἰ μήτε τῆς αἰδοῦς τῆς φύσεως, καὶ
αὐτῆς τῆς ἀσιχσεως φρονιζέτε, μήτε
τιμὴν χαύνωσιν πεφόβηθε, ἢν αἱ πό-
λεις ποιῶσι καὶ ὄψιν καὶ ἀκοῇ. μήτε
τιμὴν